

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 304/2023
30.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Локић, председника већа, Бојане Пауновић, Невенке Важић, Дубравке Дамјановић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Живковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 296/22 од 18.08.2022.године, исправљена решењем тог суда К 296/22 од 01.11.2022. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 217/22 од 09.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 30.03.2023.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Живковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 296/22 од 18.08.2022.године, исправљена решењем тог суда К 296/22 од 01.11.2022. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 217/22 од 09.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору К 296/22 од 18.08.2022.године, исправљена решењем тог суда К 296/22 од 01.11.2022. године, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца са роком проверавања у трајању од две године, у коју казну му је урачунато време проведено на задржавању од 12.06.2022. до 14.06.2022. године и у притвору од 14.06.2022. до 18.08.2022. године.

Истом пресудом, на основу члана 89а КЗ, окривљеном је изречена мера безбедности забране приближавања и комуникације са оштећеним ББ и то тако што му је забрањено приближавање оштећеном на удаљеност мању од 50 метара, забрањен приступ у простор око места становања или места рада оштећеног, те му је забрањено свако даље узнемиравања и комуникација са њим у трајању од шест месеци.

Поред тога, окривљени је обавезан на плаћање трошкова браниоца по службеној дужности, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, чију висину ће суд утврдити посебним решењем. Окривљени је ослобођен накнаде трошкова на име паушалног износа.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 217/22 од 09.01.2023.године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Младен Живковић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да је у конкретном случају погрешно примењен закон, јер чињенични опис дат у изреци пресуде не садржи елементе бића кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ. Бранилац истиче да за постојање овог кривичног дела није довољно да постоји само претња, већ претња мора бити квалификована, односно озбиљна, конкретна и стварна и таква да се њом у изглед ставља тачно одређено зло по живот и тело оштећеног или њему блиског лица. Поред постојања претње по живот и тело оштећеног или њему блиског лица, за постојање овог кривичног дела мора да постоји субјективни осећај угрожене сигурности и страха код оштећеног.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Одредбом члана 138. став 1. Кривичног законика прописано је да кривично дело чини онај ко угрози сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот или тело тог лица или њему блиског лица и да ће се казнити новчаном казном или казном затвора до једне године. Радња извршења основног облика кривичног дела састоји се у употреби претње да ће се напасти на живот или тело неког лица или

њему блиског лица, чиме се угрожава сигурност пасивног субјекта која се манифестује у његовом осећају несигурности.

Предметно кривично дело је свршено када је претњом створен осећај угрожености код лица коме се прети. При том је за постојање дела битно да се ради о озбиљној претњи која код пасивног субјекта изазива неспокојство, узнемирење или страх за живот и телесни интегритет.

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, по налажењу овог суда, из чињеничног описа радње извршења датог у изреци првостепене пресуде и то да је окривљени АА „у току ноћи између 11.06.2022. и 12.06.2022. године, у стању урачуњливости са умушљајем...угрозио сигурност оштећеног ББ, претњом да ће напасти на живот и тело њега или њему блиских лица – његове супруге, тако што је ...у центру села, у току вербалне расправе са оштећеним истом рекао да је због њега и његових пријатеља завршио у затвору и да ће зато да му се освети, те му изговорио речи псовке, а након краћег времена, по повратку ка својој кући прошао поред куће оштећеног и снажно лупио о улазну капију куће“, јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљеног АА стичу сва битна законска обележја кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, за које је он оптужен и правноснажно оглашен кривим, па су стога супротни наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП оцењени као неосновани.

Стоји чињеница да је у конкретном случају оштећеном у изглед стављено да ће му се окривљени осветити, њему или блиском лицу, иако не и на који начин, а последица такве претње се огледа у осећају страха код оштећеног, за свој живот и живот своје супруге. Упућена претња је објективно подобна да угрози сигурност оштећеног и усмерена је на то да изазове штетну последицу, а што је у конкретном случају довољно за постојање кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, па су стога оцењени као неосновани наводи браниоца окривљеног којима се указује да дело за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим није кривично дело.

Поред тога, бранилац окривљеног у образложењу захтева износи сопствену оцену изведених доказа, анализира исказ оштећеног, даје сопствено тумачење да код оштећеног није постојао субјективни осећај угрожене сигурности и страха, те анализира ток догађаја након сукоба окривљеног и оштећеног, истичући да критичном приликом није позвана полиција, затим наводи исказ сведока ВВ, те изводи сопствене закључке да није постојала озбиљна претња, износећи сопствено виђење предметног догађаја и утврђено чињенично стање које се разликује од оног описаног у изреци правноснажне пресуде, на који начин бранилац правноснажну пресуду побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно повреде закона из члана 440. ЗКП. Како наведене повреде не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости

окривљеном и његовом браниоцу, то се Врховни касациони суд у оцену истих није упуштао.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаном пресудом није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Живковића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић